

AUTÒNOMA CRÍTICA



EDITAT PELS ESTUDIANTS DE LA UNIVERSITAT AUTONOMA

Sant Cugat - Barcelona , 16 de febrer del 1976

Nº 2

ELS INTENTS D'UNA INFORMACIÓ CRÍTICA

La situació de la universitat a Barcelona ha anat empitjorant. La repressió de la policia ha provocat una reacció dels estudiants. Com sempre tot intent d'informació crítica de la nostra societat ha estat prohibit, cosa que ens fa adonar de com els intel·lectuals són marginats en els seus intents d'incidir sobre la realitat.

El dimecres dia 6 a la facultat de Dret es va programar un acte pro-amnistia, que la policia dissolgué al cap de tres minuts d'iniciat. No hi hagué cap detenció, però sí molts estudiants en sortiren malparats.

El dilluns dia 9 s'havia anunciat un acte d'homenatge a Bertrand Russell. Fou presidit pel professor Musterín, que interpel·lat pels estudiants va acceptar de presidir una manifestació. La policia va carregar fort. Hi hagué algunes detencions que no van tenir conseqüències.

El dimecres dia 11 s'intentà d'organitzar una assemblea de protesta per l'acció de la policia pels actes de Dret i Filosofia dels dies 6 i 9. La policia, després de diversos intents de localitzar l'àula on es feia l'assemblea, va entrar en una classe i feu sortir els estudiants d'un a un estovant-los a cops de porra.

D'altra banda, hi ha la vaga decretada pels dies 16, 17 i 18 dels metges de l'hospital Clínic i de la Facultat de Medicina arrel de la decisió del Ministeri de retirar el pressupost per la construcció d'un nou hospital. Aquesta vaga, segons indica l'escrit dirigit al Ministeri, es fa en senyal de protesta per la retirada del pressupost i el que això implica, és a dir, el mantenir les condicions precàries de les actuals instal·lacions, les deficientes condicions de treball dels metges i pel fet d'afectar al 90 % dels estudiants de medicina de Catalunya i les Illes (en benefici, segons diversos rumors, de les autònomes).

COM ESTUDIANTS DE L'AUTONOMA (UNA MINORIA), PODEM RESTAR AL MARGE D'AQUESTA SITUACIÓ, QUAN SEMBLA QUE SORTIREM BENEFICIATS D'AQUESTA POLITICA DISCRIMINATORIA I QUE NO RESPON A LES NECESSITATS REALS DE LA SOCIETAT ?

JA TENIM "SLOGAN"!

D'entre els molts rumors que circulen per les facultats Autònomes n'hi ha un que destaca per les seves alarmants característiques. Sembla ser, que el principi regidor de l'Autònoma, és el de crear una Universitat: "socialment democràtica i intel.lectualment classista".

Sigui quin sigui l'origen del "slogan" no hi ha dubte que està impregnat de la demagògia pseudo-liberal característica dels tecnòcrates opusdeistes. Intentarem, breument, d'analitzar el contingut i les implicacions de la frase que, d'ésser aplicada en l'Espanya franquista, transformaria aquesta Universitat en el "colmo" del classisme, i, als seus estudiants, en "elits" intel.lectuals ideològicament petit-burgeses i estructuralment feixistes.

El "slogan" està dividit en dues parts clarament diferenciades. La primera: "socialment democràtica" és escandalosament falsa. Ja sabem que a Totes les Universitats d'Espanya el percentatge d'estudiants provinents de la classe obrera (80% de la població) no arriba a la ridícula quantitat del 2% . També sabem que la creació d'una Universitat popular, autènticament democràtica, exigeix com a condició indispensable la construcció d'una societat lliure i democràtica, és a dir, l'en-derrocament de la dictadura. És evident que no hi ha res més lluny de la ment del ministeri i de la Promotora que aquestes condicions indispensables. La primera característica de l'Autònoma és, doncs, ser una universitat classista com totes i no "socialment democràtica".

La segona part: "intel.lectualment classista" serà, segons sembla, la solució màgica, la clau de tots els èxits. Instauraran "numerus clausus" , selecció per a ingressar a la Facultat (com ja s'ha fet a Medicina- St. Pau) , cursos selectius, tests psicològics, etc. Però no, tots sabem que el classisme intel.lectual està condicionat pel classisme econòmic a la nostra societat: tenen, potser, una igualtat de condicions per a demostrar la seva capacitat per els "estudis universitaris" els fills de la classe obrera? És clar, doncs, que el fet de proposar la instauració d'un classisme intel.lectual sense eliminar el classisme social de base, és fer demagògia i no arribar al fons de la qüestió (quina necessitat hi ha ^{de} "classisme intel.lectual" en una societat sense classes i estructurada democràticament?). Ja tenim, doncs, la Universitat dels Intel.ligents, dels bons; tots els altres, la massa, estan destinats a llocs secundaris en la societat que els tecnòcrates opusdeistes pensen poder construir a la seva mida. Els bons seran uns tècnics de primer ordre, que la classe dominant necessita per a treure'n profit del desenvolupament econòmic del país i continuar la seva explotació de la classe treballadora.

EN SAN PABLO TAMBIEN PASAN COSAS...

Algunos compañeros de la facultad autónoma de Medicina nos adherimos a la idea que ha tenido la facultad de Filosofía de S. Cugat para manifestar nuestras opiniones sobre la Universidad y nuestro contexto universitario, dada la necesidad que tenemos de hacerlo y la imposibilidad de llevarlo a cabo por los medios de comunicación de que no disponemos en la facultad (falta de mural libre).

Pretendemos con éste y los próximos artículos hacer manifiesta la necesidad de un cambio de enfoque de nuestra universidad, la cual será progresivamente reconocida si concretamos aquello que nosotros podemos aportar, los problemas que sólo nosotros podemos resolver y cómo los resolveríamos en la práctica.

En el movimiento estudiantil la protesta que hasta ahora ha tomado la forma de una serie de reivindicaciones académicas, deja ya de tener este sentido en el seno de una universidad Autónoma. Si bien ésta puede seguir siendo criticable bajo el prisma académico -dejamos el tema para los expertos en universidades americanas- la impugnación de las universidades autónomas debe efectuarse, creemos, desde el terreno de sus estructuras en relación al contexto social y universitario (siendo éste parte integrante del primero) de nuestro país, por tanto, y en definitiva, desde un terreno político.

Político es también el problema a nivel de la universidad en general ya que es precisamente el status político el condicionante de las intolerables estructuras docentes que rigen en la actualidad nuestras universidades. Es este mismo status el que, a través de la ideología tecnócrata que gobierna nuestra U.A., pretende hacer nos ignorar las realidades sociales y políticas que nos atañen y reprimir unas necesidades personales y colectivas que consideramos fundamentales, tales como son, por ejemplo, la libertad de expresión y de pensamiento. En contra de lo que podría parecer esta tarea no le es muy difícil de poner en práctica debido a que ya los mismos estudiantes, consciente o inconscientemente, son los primeros que colaboran al limitar sus intereses a un ámbito puramente personal y académico con lo que se integran progresivamente en el sistema.

Por otra parte, si bien es cierto que la tecnocracia es incapaz de resolver el fondo de la problemática universitaria, el hecho es que la resuelve a su manera, mediante concesiones parciales que pretenden ocultarnos el auténtico problema (Ley de asociaciones, por ejemplo). PUESTO QUE LAS REFORMAS NO DEBEN PROMOVERSE EN FUNCION DE LO QUE PUEDAN SER SINO DE LO QUE DEBAN SER.

Las transformaciones que debe sufrir nuestra universidad deben suponer una modificación en la relación de fuerzas entre estamento docente y alumnado, es decir, que el estudiante adquiera poderes, lo que constituye el único medio de llevar a cabo un auténtico diálogo.

14

Se nos plantea a continuación qué condición debent reunir estos poderes y cuáles deben ser. No han de ser éstos, participaciones en una gestión que nos "permita" compartir responsabilidades a nivel de resultados y de la manera de ponerlos en práctica, prohibiéndose, al mismo tiempo, la participación en las decisiones y criterios en virtud de las cuales se lleva a cabo esta gestión. Este punto viene francamente confirmando por nuestras múltiples experiencias. :

- Comisión de Humanidades
- Comité de Biblioteca
- Comisión Cultural
- Comité de selección
- Delegados de cátedra
- Delegados de deporte
- Delegados de música, etc. etc.

Añadimos además el hecho evidente de que el participar de esta manera lleva consigo la aceptación de las premisas de esta participación, haciéndose difícil sino imposible su ulterior impugnación.

Poder real significaría la posibilidad de plantear los criterios en virtud de los cuales se fija una gestión. Este poder es un primer paso para subordinar las exigencias de la tecnocracia a las exigencias humanas del estudiante.

(ve de la pàg. 2)

Segons tot això, es formaran unes super-elits que fins i tot a alguna facultat podran ser d'esquerres, d'una esquerra integrada, que accepti el joc, que no produeixi molèsties, és clar. Uns pseudo- intel.lectuals d'esquerra que no faran cap bé al poble, a la classe obrera; uns tecnòcrates que en definitiva, malgrat el seu pseudo-revolucionarisme verbal, actuaran sota els interessos de l'oligarquia que els haurà format.

Nosaltres tenim la paraula.